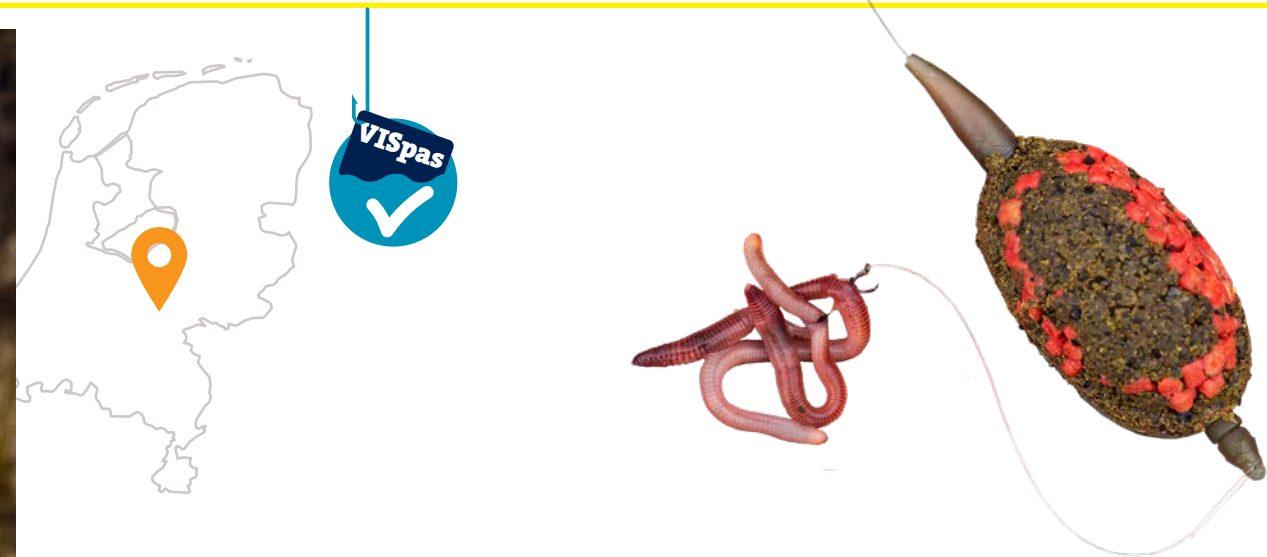

KLEINE KARPER, GROOT PLEZIER

Grote vis aan licht materiaal vangen is topsport. Witvissen op karpertjes is dan ook een leuke manier om de koude winterdagen door te komen. **Gerrit Assink** (24) laat aan een stadswater in Ede zien hoe je met de feederhengel en een 'method' voerkorf gericht op karpertjes kunt vissen – ook als het koud is.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

‘ALS DE AANBETEN UITBLIJVEN OP DE MINI-BOILIE IS EEN KRONKELENDE WORM HÉT GEHEIME WAPEN’

Leg een bodempje grondvoer in de mal en plaats hier vervolgens je haak met aas op.

Strooi er vervolgens een laagje geweekte mini-pellets overheen.

Vul de mal nu tot over de rand af met grondvoer.

Druk de method-voerkorf stevig in de mal, zodat het voer goed wordt samengedrukt.

Et voilà: een aantrekkelijk hoopje voer waarbij je aas mooi bovenop ligt.

Een dag voor de reportage mailt Gerrit dat hij toch graag op een andere stek wil beginnen. Als we hem de volgende dag treffen, blijkt dat een goede keuze: zijn onthaakmat is al nat. “Ik ben iets eerder begonnen en heb er al vier”, vertelt hij opgewekt en tegelijk een beetje opgelucht. Afgelopen weekend lag er namelijk nog een klein laagje ijs op het water. “Doorgaans is dat geen goed teken: als het water ineens flink afkoelt, is de vis vaak erg passief. Gelukkig is de temperatuur de afgelopen dagen weer aardig omhoog geschoten.”

OBSERVEREN

Gerrit zit aan een langgerekte stadsvijver die uit een wat grotere plas en twee zijplasjes bestaat, die op vijf minuten fietsen van zijn huis liggen. “Het soort water dat haast in elke plaats wel ligt. Ondiep, met een prutbodern en in dit geval een prima bestand aan kleine karper.” Dat hij *last minute* besloot om aan de kleinste zijplas te beginnen, kwam door het observatierondje dat hij gisteren maakte. “Je moet in de winter weliswaar extra goed kijken, maar zeker op de wat mildere winterdagen verraaft de vis zich doorgaans wel. Zo zag ik daar gisteren wat rietstengels bewegen en op dat afgestorven lelieveld scharrelde een karpertje rond. Genoeg redenen dus om de sessie hier te beginnen.”

VISSEN & SCHAATSEN

Omdat de Edenaar al sinds zijn jeugd op dit water vist, kent hij het als zijn broekzak. “Hier leerde ik vissen en in de winter schaatsen. In de zomer ben ik voor een opruimactie zelfs een keer door de hele vijver gelopen. Zo ontdekte ik precies waar een diep gat zit, de perfecte winterstek.” Maar volgens hem zijn er ook genoeg andere aanknopingspunten. “Rietkragen, overhangende struiken, takken en afgestorven lelievelden zijn in sierwateren dé plekken waar in de winter karper rondhangt. Ze verplaatsen zich bovendien nog genoeg. Pas bij vrieskou gaan ze echt in de wintermodus”, legt Gerrit uit terwijl hij zijn tweede hengel klaarmaakt. “Deze leg ik bij het rietveldje waar ik wat beweging zag.”

TOP ONDER WATER

De hengel ligt nog niet in als de andere stok met een ferme klap bijna van de steun wordt getrokken. “Je moet scherp blijven bij deze visserij met een zelfhaaksysteem. De karpertjes zijn in de winter weliswaar minder explosief, maar je bent zo je hengel kwijt als je niet op-

Focus je 's winters vooral op rietkragen, overhangende bomen en afgestorven leliebedden

Zorg voor een diepe hengelsteun zodat je hengel niet uit de steun wordt getrokken.

let”, grijnst de Edenaar als vis nummer vijf het schepnet in wordt gedirigeerd. Na een korte fotosessie loopt hij zijn lijn weer uit. Zijn stek – een afgestorven lelieveld – ligt immers pal voor de kant. Daarna draait Gerrit de lijn met zijn top onder water voorzichtig strak en legt hij de hengel met de top net boven water in de steun. “Zo ligt er zo min mogelijk lijn boven water en blijft er geen drijfvuil aan hangen.”

TWEE SMAKEN

Gerrit heeft maar liefst vier verschillende bakken met voer staan: zoete pellets, zoet grondvoer en pellets en grondvoer op basis van vismeel. “Vraag me niet hoe het kan, maar er zijn dagen dat je vooral met zoet voer vangt en dagen dat ze alleen vismeelsmaak willen”, legt hij uit. In de winter vult hij

zijn korf met een derde pellets en twee derde grondvoer. “Je wilt de vis niet te snel verzadigen. Het grondvoer dient vooral ter attractie, de pellets worden opgegeten.” Ook de hoeveelheid voer schroeft hij 's winters iets terug. “Voordat ik begin met vissen, breng ik eerst vier tot vijf korven op de stek. Daarna gooi ik elke 15 minuten opnieuw in. Zo bouw je een kleine voerplek op, die net groot genoeg is om de aandacht van de vis te trekken.”

GEHEIM WAPEN

Na een kwartier voegt hij de daad bij het woord en draait Gerrit de hengels binnen om een verse method-korf met voer te brengen. Aan beide onderlijntjes vist hij een mini-boilie in de vorm van een dumbell. “Maar aan-

>>

Je kunt je aas op de hair monteren of in een bait-band doen. Bij laatstgenoemde methode is een zogenaamde baitbander wel zo praktisch.

gezien alle vissen telkens van de rechterhengel komen, ga ik nu op de linker een geheim wapen inzetten", klinkt het terwijl er een bakje wormen bij wordt gehaald. "Wormen zijn een *killer* aan de methodfeeder. Het gebeurt weleens dat je vis op je stek hebt, maar aanbeten uitblijven op de mini-boilie. Zo'n kronkelende pier negeren ze vrijwel nooit", zegt hij terwijl hij er een op de boilienaald prikt. "Kies voor dikke wormen en prik niet in het midden, maar ergens op één derde. Met behulp van een stoppertje blijven ze mooi op de hair zitten."

PASSIEVE VIS

Ondanks het geheime wapen is het toch weer de rechterhengel die met veel geweld krom gaat. "Er ligt blijkbaar nog steeds vis op die stek. Je merkt wel dat ze een stuk pas-

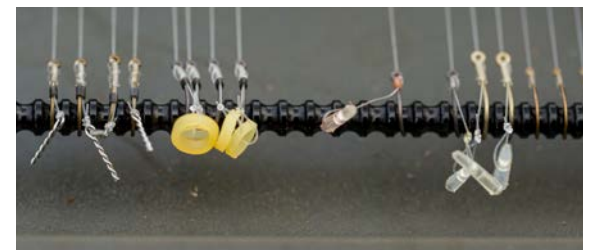
siever zijn, want in de zomer krijg je ook constant lijnzwemmers. Dat zie ik nu niet. Nu komen de aanbeten uit het niets en zit er wat meer tijd tussen elke aanbeet", zegt Gerrit als alweer de zesde vis van de ochtend – wederom een bescheiden schubkarpertje – in het net glijdt. "Dagen van tien karpertjes zijn hier geen uitzondering, ook niet in de koude maanden. Maar als het water écht richting vriespunt daalt en ijskoud wordt, is het wel een stuk taaier hoor. Dan moet je precies op de winterstekken vissen en wachten tot er een aasmoment komt. Je vangt ze dan alsnog wel, maar in minder grote aantallen."

ACTIEVE VERENIGING

In de hoop op een wat grotere vis stelt Gerrit voor om te verkassen naar de grote plas. Onderweg naar dit water vertelt hij dat alle wa-

Stadswater met een leuk bestand aan karpertjes staat ook 's winters garant voor leuke actie

teren in de gemeente Ede een prima visbestand kennen. "Zelf ben ik algemeen bestuurslid van de Edese hengelsportvereniging Voor Ons Plezier en actief visstandbeheer staat bij ons hoog op de agenda. We monitoren alles nauwgezet en er wordt geregeld vis uitgezet. Al ons water staat bovendien in de VIS-pas", zegt hij trots. Ook aan vrijwilligers is bij de vereniging geen gebrek. "Gelukkig gaat de gemiddelde leeftijd ook steeds meer omlaag. Op dit moment ben ik nog steeds het jongste bestuurslid, maar we krijgen steeds meer vrijwilligers van in de dertig. Samen met hengelsportzaak Zoo & Zo organiseren we al jaren jeugddagen, dus ook voor wat betreft de instroom van jeugdleden hebben we hier in Ede gelukkig niets te klagen."

>> KLEINE INVESTERING

Met de methodfeeder 'witvissen' op kleine karpers kan in bijna elk cultuurwater. Als je al een (method) feederhengel of winkle picker hebt, vergt het slechts een kleine investering. Gerrit: "Zwemt er alleen kleine karper rond, dan volstaat een 24/00 nylon hoofdlijn. Liggen er obstakels of bestaat de kans op wat grotere karper – zeg richting de 20 pond of groter – dan kun je beter voor 28/00 gaan. Verder heb je alleen nog wat speciale method voerkorven nodig van 30 tot 45 gram en wat kant-en-klare onderlijntjes." De korven die hij gebruikt hebben een vernuftig zelfhaaksysteem waarbij de korf na de aanbeet – waarbij de vis zich prikt op het gewicht van de korf – meteen over de lijn schuift. "Die heb je van bijna alle merken en dat scheelt echt veel lossers omdat ze geen contragewicht meer hebben om de haak mee los te schudden. Ook is dit bij onverhoopte lijnbreuk een visvriendelijk systeem."

SLOTOFFENSIEF

Verkassen doet Gerrit normaliter alleen als het echt niet loopt. "Stel: je krijgt al twee uur geen teken van vis, dan kun je beter een andere plek kiezen", vertelt hij als we zijn aangekomen op de nieuwe stek. "Hier vissen we een hengel direct onder de kant, daar onder de overhangende bosjes rechts van ons. Op die plek is het meteen vrij diep en kun je vanaf de kant voeren, dat scheelt weer tijd. De andere hengel gaat naar de rietkraag aan de overkant." Al na enkele minuten staat de Edenaar met een kromme hengel. "De methodfeeder is denk ik op zijn kop beland, zo snel heb je zelden een aanbeet", lacht hij. Na een visloos uur brengt de Edenaar nog één keer vijf korven per stek als slotoffensief en dat werkt. Met twee vissen erbij eindigt de teller op negen vissen. En dat vlak voor Kerst.